

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.7.2006
KOM(2006) 382 endelig

2006/0133 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2006) 925}

{SEK(2006) 926}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Muligheden for brugere af mobile elektroniske kommunikationstjenester for at benytte deres mobiltelefon til at foretage og modtage opkald under rejse i udlandet ("international roaming") er en vigtig komponent i denne tjeneste og bidrager til Fællesskabets sociale og økonomiske velfærd. De høje takster, som mobiltelefonbrugerne betaler for denne tjeneste, er blevet påpeget som et vedholdende problem af forbrugerorganisationer og tilsynsmyndigheder og fra politisk hold overalt i Fællesskabet. Selv om der er taget en række skridt i de senere år for at finde en løsning på dette spørgsmål inden for de gældende retlige rammer, har det vist sig, at de disponible instrumenter ikke har været effektive til at bringe taksterne ned på et niveau, som afspejler de underliggende omkostninger, der er forbundet med at levere de pågældende tjenester.

Formålet med dette forslag er derfor at ændre de gældende retlige rammer for elektronisk kommunikation med henblik på at tilvejebringe det nødvendige retsgrundlag for effektiv og passende handling med det sigte at sikre en betydelig nedsættelse af mobilroamingtaksterne i hele Fællesskabet på harmoniseret grundlag. Dette vil blive opnået ved at benytte den metode, at de takster, brugerne af offentlige mobiltelefonnet betaler for roamingtjenester under rejse i Fællesskabet, ikke uberettiget bør være højere end de takster, der skal betales, når de foretager opkald i deres hjemland ("den europæiske hjemmemarkedsmetode").

Den ordning, der er valgt til at opfylde dette formål på proportional vis, er at anvende beskyttede maksimumstakstgrænser på jordbaserede mobiltelefonoperatører i Fællesskabet for levering af roamingtjenester for taletelefoniopkald mellem medlemsstaterne på detail- og engrosniveau.

- **Generel baggrund**

Problemet med høje roamingtakster for mobiltelefonkunder under rejse i Europa blev først påpeget i midten af 1999, da Kommissionen besluttede at gennemføre en sektorundersøgelse vedrørende nationale og internationale roamingtjenester. Dette førte til, at Kommissionen indledte procedurer med påstand om tidligere overtrædelser af traktatens artikel 82 over for visse mobiltelefonoperatører i Det Forenede Kongerige og Tyskland.

International roaming blev også anerkendt som et potentielt område for forhåndsregulering, da den regulerende pakke for elektronisk kommunikation blev vedtaget i 2002, idet det nationale engrosmarked for international roaming på offentlige mobiltelefonnet blev udpeget i Kommissionens henstilling af 11. februar 2003 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor.

De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe tilkendegav i maj 2005, at detailtaksterne er meget høje, uden at der er en klar begrundelse herfor, at dette tilsyneladende er resultatet af en kombination af høje engrostakster, der opkræves af den udenlandske værtsnetoperatør, og også i mange tilfælde en høj detailavance, der opkræves af kundens egen netoperatør, at nedsættelser af engrostaksterne ofte ikke videregives til detailkunden, og at forbrugerne ofte mangler klar information om roamingtaksterne.

I oktober 2005 henledte Kommissionen opmærksomheden på problemet med de høje internationale roamingtakster og den manglende gennemsigtighed i taksterne gennem offentliggørelse af et forbrugeroplysningswebsted, som ikke kun bekræftede det forhold, at taksterne i mange tilfælde tydeligvis er for høje, men også viste en variation i taksterne i Fællesskabet for opkald med de samme karakteristika, som ikke kunne begrundes.

Europa-Parlamentet hilste i en beslutning af 1. december 2005 om elektronisk kommunikation i EU, regulering og markeder, 2004, Kommissionens initiativ om gennemsigtighed inden for international roaming velkommen og opfordrede Kommissionen til at tage nye initiativer for at reducere de høje omkostninger i forbindelse med grænseoverskridende mobiltelefontrafik.

I december 2005 gav De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe over for Europa-Kommissionen udtryk for sin bekymring for, at de foranstaltninger, de nationale tilsynsmyndigheder havde truffet, ikke ville løse problemet med de høje takster, og pegede på, at roaming fremkalder en ekstraordinær situation, hvor et indlysende tilfælde af skade for forbrugerne ikke fremover løses ved anvendelse af rammebestemmelserne.

I marts 2006 noterede Det Europæiske Råd i sine konklusioner, at det er af stor betydning for konkurrenceevnen at nedbringe roamingtaksterne i sammenhæng med behovet for en målrettet, effektiv og integreret informations- og kommunikationsteknologipolitik både på europæisk og nationalt plan for at nå Lissabon-strategiens fornyede mål om økonomisk vækst og produktivitet.

Selv om nogle operatører har bebudet planer om at reducere taksterne for internationale roamingtjenester som reaktion på EU's initiativer, har der ikke været nogen generel reaktion fra branchen, som vil kunne opfylde målsætningerne i dette forslag uden behov for regulerende indgriben. Navnlig er der ikke nogen garanti for, at alle internationale roamingkunder vil nyde de fordele ved lavere takster, som forslaget lægger op til.

Dette forslag tager derfor sigte på at tilvejebringe et harmoniseret retsgrundlag for en sådan indgriben, som vil fremme virkeliggørelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Instrumenterne i Fællesskabets og medlemsstaternes konkurrenceret giver kompetente myndigheder beføjelse til at sanktionere konkurrencebegrænsende adfærd fra enkeltvirksomheders side. Instrumenterne i konkurrenceretten retter sig imidlertid mod enkeltvirksomheders aktiviteter og frembyder derfor ikke en løsning, som kan beskytte interesserne hos alle brugere af elektronisk kommunikation og alle markedsaktørerne i Fællesskabet.

De gældende rammebestemmelser for elektronisk kommunikation omfatter en ordning for pålæggelse af regulerende forhåndsforpligtelser på virksomheder inden for den elektroniske kommunikationssektor på grundlag af en afgrænsning af relevante markeder, som vil kunne underlægges forhåndsregulering, og en proces med markedsanalyse fra tilsynsmyndighedernes side. Dette munder ud i pålæggelse af regulerende forpligtelser, hvis virksomheder findes at være dominerende på det relevante marked. Det nationale engrosmarked for international roaming på offentlige mobiltelefonnet er blevet udpeget som et sådant relevant marked. Dog er der ikke blevet udpeget noget detailmarked for levering af disse tjenester som et relevant marked, fordi roamingtjenester på detailniveau ikke købes uafhængigt, men kun udgør ét element i en bredere detailpakke. Som følge heraf har det på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende på markedet for internationale roamingtjenester og disse tjenesters grænseoverskridende karakter, ikke været muligt for tilsynsmyndighederne at gribe ind over for de høje takster for international roaming ved brug af disse procedurer.

Det kan hævdes, at fællesskabsrammebestemmelserne giver medlemsstaterne et vist råderum til at løse problemerne på det internationale roamingmarked ved brug af andre lovgivningsforanstaltninger, f.eks. lovgivningen om forbrugerbeskyttelse. Men på grund af de internationale roamingtjenesters grænseoverskridende karakter, hvor engrosleverandørerne befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvori den kunde, der benytter tjenesterne, befinder sig, ville et sådant lovgivningsinitiativ fra medlemsstaternes side være ineffektivt og give divergerende resultater inden for Fællesskabet som følge af den manglende harmonisering, som dette forslag sikrer.

De gældende fællesskabsrammebestemmelser (artikel 19 i rammedirektiv 2002/21/EF) fastsætter, at Kommissionen udsteder henstillinger om harmoniseret anvendelse af bestemmelserne. En sådan henstilling på dette område ville dog ikke være effektiv, idet den ikke ville være retligt bindende, og de medlemsstater, den var rettet til, ville stadig kun kunne gøre brug af de eksisterende regulerende instrumenter.

Detail- og engrosroamingmarkederne har deres helt egne særlige kendetegn, som begrundet ekstraordinære foranstaltninger, som går videre end de ordninger, der ellers står til disposition under rammebestemmelserne fra 2002.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Dette forslag er i overensstemmelse med den fornyede Lissabon-strategi for fremme af vækst og beskæftigelse gennem øget konkurrenceevne og Kommissionens tilhørende i-2010-initiativ. Vigtigheden af at reducere de internationale roamingtakster i Fællesskabet blev udtrykkeligt fremhævet på Det Europæiske Råd i marts 2006.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Kommissionens tjenestegrene iværksatte en høring i to faser i begyndelsen af 2006¹. Under den første runde blev der bedt om en generel tilbagemelding om de brede principper. Tjenestegrene iværksatte derefter anden runde med et mere konkret koncept for regulering som diskussionsgrundlag. Under de to faser indkom der 152 indlæg fra en lang række interesserede parter, bl.a. operatører, nationale tilsynsmyndigheder, medlemsstater, branche- og brugerorganisationer m.fl.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Høringsrunderne viste bred støtte blandt medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder, forbrugergrupperne og endog visse operatører til Kommissionens mål om at nedbringe roamingtaksterne. Selv om de fleste operatører modsatte sig regulering og pegede på, at markedet er konkurrencepræget, og at taksterne er faldende, foreslog nogle enten selvregulering eller en vis form for regulering.

¹ Den første høring løb fra den 20. februar 2006 til den 22. marts 2006 og den anden fra den 3. april 2006 til den 12. maj 2006. Resultaterne kan ses på: http://ec.europa.eu/information_society/activities/roaming/internal_market/consultation/index_en.htm

Som reaktion på de indkomne indlæg ændrede Kommissionen sin oprindelige idé om et "hjemmetakstprincip", hvor taksterne for international roaming ville være knyttet til de takster, roamingkunder betaler for tilsvarende opkald på deres hjemmenet, til idéen om "den europæiske hjemmemarkedsmetode", hvorefter roamingtaksterne bringes tættere på de indenlandske takster gennem brug af fælles fællesskabsdækkende beskyttede maksimale takstgrænser, hvorved der opnås et højt beskyttelsesniveau for brugerne, samtidig med at konkurrencen bevares.

- **Ekspertbistand**

Der var ikke behov for anden ekstern ekspertbistand end inputtet fra de interesserede parter i forbindelse med den offentlige høring.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen af dette forslag undersøgte følgende muligheder: ingen ændring, selvregulering, samregulering, "blød" lovgivning og målrettet regulering.

Ingen ændring ville indebære at forlade sig på markedsudviklingen og den teknologiske udvikling til at løse problemet, samtidig med at man gjorde brug af de eksisterende regulerende instrumenter og konkurrenceretten. Det skal bemærkes, at de nationale tilsynsmyndigheder allerede har givet udtryk for, at de eksisterende regulerende instrumenter ikke er tilstrækkelige til at løse dette problem.

Selvregulering og samregulering blev også overvejet, selv om der hidtil ikke har været taget noget initiativ fra branchens side til at foreslå noget sådant. Risikoen for, at bestemte forbrugere stadig skulle betale ekstremt høje takster, selv om gennemsnitstaksterne faldt, kunne undergrave den overordnede målsætning med disse metoder.

Muligheden for at løse problemet på grundlag af henstillinger eller andre ikke-bindende lovgivningsforanstaltninger ("blød" lovgivning) blev også analyseret. Men eftersom problemet med høje forbrugertakster for international roaming er af strukturel karakter, og gældende bestemmelser i Fællesskabets rammebestemmelser for elektronisk kommunikation har vist sig at være utilstrækkelige til at løse problemet, stod det klart, at initiativer, som ikke ændrede retsgrundlaget for korrigerende handling, ikke ville opfylde de tilstræbte målsætninger.

Inden for målrettet regulering blev tre forskellige metoder analyseret: alene engrosregulering, alene detailregulering og en kombination af engros- og detailregulering.

At pålægge regulering alene på engrosniveau ville løse problemet med høje takster mellem operatørerne, men ville ikke give garanti for, at de lavere engrostakster ville blive videregivet til detailroamingkunderne på grund af det manglende konkurrencemæssige pres på operatørerne for at gøre det. Målsætningen om betydelige reduktioner i detailtaksterne for roamingkunder i Europa ville derfor ikke blive opfyldt.

Alene detailregulering blev også overvejet, idet det ville løse problemet direkte. Ved helt at tilsidesætte engrosregulering ville en sådan metode dog kunne sætte mindre operatører i en takstklemme med deraf følgende omfattende virksomhedsophør.

Endelig blev en kombination af engros- og detailregulering undersøgt i en række variationer. Konklusionen på konsekvensanalysen blev, at en sådan kombineret metode med engros- og detailregulering omfattende indførelse af fælles fællesskabsdækkende beskyttede maksimale takstgrænser både på engros- og detailniveau giver den optimale løsning.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Ved forslaget fastsættes på grundlag af ”den europæiske hjemmemarkedsmetode” fælles fællesskabsdækkende maksimale takstgrænser for de takster, som mobiltelefonoperatører kan opkræve for engroslevering af mobile roamingtjenester til mobiltaletelefoniopkald foretaget fra et besøgt net i Fællesskabet med terminering på et offentligt telefonnet, som også er beliggende i Fællesskabet.

Maksimumtakstgrænserne tager højde for forskellene i de underliggende omkostninger i forbindelse med at levere internationale roamingtjenester dels for opkald til en destination i et besøgt land og dels for opkald foretaget i hjemlandet eller til et tredjeland i Fællesskabet. Forslaget fastsætter derfor en lavere engrostakstgrænse for førstnævnte kategori af opkald (fastsat til det dobbelte af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst i Fællesskabet for mobiltelefonoperatører, der er udpeget som havende en stærk markedsposition) og en højere takstgrænse for sidstnævnte kategori (fastsat til det tredobbelte af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst i Fællesskabet for sådanne operatører).

For at sikre, at der ikke opstår en prisklemme ved leveringen af mobilroamingtjenester på detailniveau, fastsætter forslaget også beskyttede takstgrænser på detailniveau for samme kategorier af roamingopkald, nemlig på 130 % af den gældende engrostatkstgrænse.

I overensstemmelse med ”den europæiske hjemmemarkedsmetode” og for at sikre, at de takster, der skal betales af roamingkunder for modtagelse af opkald under roaming i udlandet i Fællesskabet, bedre afspejler de underliggende omkostninger, deres hjemmeudbyder påføres for at levere denne tjeneste, fastsætter forslaget også, at disse takster ikke bør overstige en maksimumstakstgrænse.

De anførte takstgrænser for detailtaksterne for foretagelse af regulerede roamingopkald vil få retsvirkning seks måneder efter den foreslåede foranstaltnings ikrafttræden.

Forslaget fremmer gennemsigtighed i detailtaksterne ved at indføre en forpligtelse for mobiltelefonudbydere til efter anmodning og gratis at give personaliserede oplysninger om detailroamingtaksterne til deres roamingkunder. Hver kunde kan enten vælge at modtage oplysningerne pr. sms (”Short Message Service”) eller mundtligt via deres mobiltelefon. Derudover skal mobiltelefonudbyderne give oplysning om roamingtaksterne ved tegning af abonnement, med regelmæssige mellemrum og ved større ændringer af roamingtaksterne.

Forslaget tildeler også de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til og ansvaret for at sikre overholdelse, hvilket svarer til deres nuværende rolle under Fællesskabets rammebestemmelser for elektronisk kommunikation. Det tildeler dem også opgaven med at overvåge udviklingen i detail- og engrostatksterne for levering af tale- og datakommunikationstjenester, inklusive sms(”Short Message Service”)- og mms(”Multimedia Message Service”)-tjenester, til mobilkunder, der roamer i Fællesskabet.

Endelig ændrer forslaget bestemmelserne i de eksisterende rammebestemmelser, især rammedirektivet (2002/21/EF), med det formål at anerkende den særlige status, som foranstaltningerne i forslaget har inden for disse rammebestemmelser, og sikre, at de generelle bestemmelser i rammebestemmelserne fortsat finder anvendelse på roamingtjenester, der er reguleret ved forslaget (ved opfyldelse af dets særlige krav).

- **Retsgrundlag**

EF-traktatens artikel 95.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke er omfattet af Fællesskabets enekompetence.

I lyset af de af forslaget omfattede roamingtjenesters særlige grænseoverskridende karakter, som består i, at de operatører, der leverer engrosroamingtjenester, befinder sig i en anden medlemsstat end kundens hjemmeoperatør, og det forhold, at forslaget forudsætter ændring af de eksisterende fællesskabsrammebestemmelser, ville handling alene fra medlemsstaternes side ikke være tilstrækkelig til eller ikke give mulighed for at opfylde målsætningerne med forslaget.

Handling alene fra medlemsstaternes side for at løse det af dette forslag omfattede problem kunne medføre risiko for at give anledning til overensstemmelsesproblemer med de eksisterende fællesskabsrammebestemmelser (hvis de forblev uændrede) og/eller kunne føre til divergerende resultater, hvorved realiseringen af det indre marked kunne blive bragt i fare.

Eftersom leveringen af mobilroamingtjenester i Fællesskabet pr. definition berører alle medlemsstater og interesserne hos parter i forskellige medlemsstater samtidig, er det afgørende med en harmoniseret metode på fællesskabsplan for at garantere en ensartet anvendelse og sikre, at forbrugernes og virksomhedernes interesser i alle medlemsstater beskyttes.

Eftersom forslaget forudsætter ændring af de eksisterende fællesskabsrammebestemmelser for elektronisk kommunikation og indførelse af fælles garantier for mobiltelefonbrugerne og operatørerne på ikke-diskriminerende grundlag i hele Fællesskabet, kan målsætningerne med forslaget ikke opfyldes af medlemsstaterne på sikker, harmoniseret og passende vis og kan derfor bedre opfyldes af Fællesskabet.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Den reguleringsmetode, der er valgt i dette forslag, indebærer mindst mulig indgriben i de berørte virksomheders forretningsmæssige adfærd. Fastsættelsen af beskyttede maksimumstakstgrænser på engros- og detailniveau sikrer den mindst mulige forstyrrelse af konkurrencevilkårene, der er forenelig med målsætningerne, idet denne metode bevarer operatørernes frihed til at konkurrere og differentiere deres udbud inden for de fastsatte beskyttede takstgrænser. Af alle de reguleringsmetoder, der har været overvejet, frembyder den tillige den mindste risiko for at skabe forstyrrelser på relaterede, men separate markeder for mobiltelefon-tjenester, såvel på detail- som på engrosniveau. Forslaget overlader desuden opgaven med at overvåge og håndhæve overholdelsen til de tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for elektronisk kommunikation i de enkelte medlemsstater, fordi de er tættest på de implicerede markeder og operatører.

På grund af enkelheden i den ordning, der oprettes ved forslaget, og den omstændighed, at den vil finde direkte anvendelse i Fællesskabet i kraft af dens status som en forordning, vil den administrative og finansielle byrde på Fællesskabet, de nationale regeringer og de nationale myndigheder blive reduceret til et minimum. Der vil ikke blive behov for omsætning eller omfattende gennemførelse af dens krav i national ret, og processen med at overvåge overholdelsen vil falde ind under de nationale tilsynsmyndigheders normale aktiviteter. Faktisk vil forslaget lette de nationale tilsynsmyndigheders administrative byrde, for så vidt som det vil fjerne behovet for, at disse myndigheder med regelmæssige mellemrum analyserer og revurderer det nationale engrosmarked for international roaming på offentlige mobiltelefonnet inden for deres område.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået reguleringsmiddel: forordning.

Det konstaterede problems hastende og vedholdende karakter kræver en enkel, effektiv og passende løsning for den europæiske forbruger, som anvendes på harmoniseret vis i hele Fællesskabet og uden behov for omsætning eller omfattende gennemførelse på nationalt plan. En sådan national gennemførelsesproces ville formentlig skabe væsentlige forsinkelser med virkningen af foranstaltningen i nogle medlemsstater med det resultat, at konkurrencevilkårene for mobiloperatører i forskellige medlemsstater ville blive fordrejet. En forordning er derfor det eneste instrument, der vil opfylde den tilstræbte målsætning.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget vil skabe retssikkerhed for både mobiltelefonbrugerne og markedsaktørerne ved at erstatte de ordninger under rammebestemmelserne, hvis anvendelse er usikker på internationale roamingtjenester for taletelefoni, med en enkel ordning, der er gennemsigtig og forudsigelig for alle implicerede parter.

Forslaget fjerner de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at foretage en omfattende og kompliceret dataindsamling med det formål at analysere det nationale engrosmarked for international roaming på offentlige mobiltelefonnet og behovet for, at de nationale regeringer og tilsynsmyndigheder bruger ressourcer på at finde alternative løsninger og strategier på nationalt plan.

Eftersom forslaget fastsætter en enkel og gennemsigtig takstgrænse for regulerede roamingopkald, lægger det ikke en omfattende administrativ byrde på virksomhederne eller andre interesserede parter. Det fjerner behovet for, at de nationale tilsynsmyndigheder udfører analyser af engrosmarkedet for international roaming, og letter rent faktisk derved byrden med regelmæssige dataindsamlings- og høringsprocedurer, som markedsvurderingsprocessen kræver. De data, der er nødvendige for anvendelsen af forslaget, tilvejebringes i forvejen af operatørerne og indebærer derfor ikke en øget byrde.

- **Fornyset gennemgang/revision/udløbsklausul**

Forslaget indeholder bestemmelser om en fornyet vurdering af forordningen efter to år. Dette betyder, at hvis markedsudviklingen på det tidspunkt viser, at der ikke længere er behov for forordningen, vil Kommissionen i overensstemmelse med principperne om bedre regulering overveje at foreslå, at den ophæves.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt har relevans for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

- **Nærmere redegørelse for forslaget**

Artikel 1 fastsætter forordningens emne og anvendelsesområde: indførelse af den europæiske hjemmemarkedsmetode for brugere af offentlige mobiltelefonnet til internationale roamingtaletelefonitjenester under rejse i Fællesskabet. Den europæiske hjemmemarkedsmetode tager sigte på at sikre et højt beskyttelsesniveau for disse brugere ved at fastsætte en maksimumsgrænse for de engros- og detailtakster, som må opkræves af mobiloperatører for internationale roamingtjenester, der leveres i Fællesskabet.

Artikel 2 indeholder definitionerne til brug for forordningen. ”Hjemmeudbyder”, ”hjemmenet”, ”international roaming”, ”reguleret roamingopkald”, ”roamingkunde” og ”besøgt net” er de centrale nye definitioner.

Artikel 3 fastsætter maksimumsgrænserne for de takster, der må opkræves af mobiltelefonoperatører for levering af regulerede roamingopkald på engrosniveau. Den maksimale engrostakst for regulerede roamingopkald, der foretages til roamingkundens hjemland eller et tredjeland i Fællesskabet, er tre gange den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, mens den maksimale engrostakst for levering af regulerede roamingopkald til en destination i det besøgte land er to gange den gennemsnitlige mobiltermineringstakst.

Artikel 4 fastsætter maksimumsgrænsen for de takster, som må opkræves på detailniveau af hjemmemobiltelefonoperatøren for et reguleret roamingopkald. Denne er på 130 % af den gældende maksimumsengrostakst for det pågældende opkald (eksklusive moms).

Artikel 5 fastsætter, at detailtakstgrænserne i artikel 4 vil træde i kraft efter seks måneder.

Artikel 6 fastsætter maksimumsgrænsen for den detailtakst, som hjemmeudbyderen må opkræve af roamingkunden for modtagelse af opkald under roaming i Fællesskabet. Denne er på 130 % af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst som offentliggjort i henhold til artikel 10 (eksklusive moms).

Artikel 7 indeholder bestemmelser om forbedret gennemsigtighed i detailroamingtaksterne ved at forpligte hjemmeudbyderen til at give sine roamingkunder oplysninger om disse takster efter anmodning og gratis, enten pr. sms (”Short Message Service”) eller mundtligt. Derudover opnås en forbedret gennemsigtighed ved at bede hjemmeudbyderen om at give oplysning om roamingtaksterne ved tegning af abonnement, med regelmæssige mellemrum eller ved større takstændringer.

Artikel 8 fastsætter de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser og forpligtelser i henseende til at overvåge og håndhæve overholdelsen af forordningen inden for deres område.

Artikel 9 stiller krav til medlemsstaterne om at fastsætte regler for de sanktioner, som bør gælde for overtrædelse af forordningen.

Artikel 10 fastsætter de regler, der gælder for fastsættelsen og offentliggørelsen af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, der benyttes til at beregne maksimumstakstgrænserne i artikel 3 og 6.

Artikel 11 indfører den nødvendige ændring i rammedirektivet for at sikre, at de direktiver, der tilsammen udgør rammebestemmelserne, og selve forordningen kan anvendes på sammenhængende vis.

Artikel 12 fastsætter tidsfristen for fornyet vurdering af forordningen.

Artikel 13 fastsætter, at Kommissionen bistås af det Kommunikationsudvalg, der blev nedsat ved rammedirektivet.

Artikel 14 stiller krav til medlemsstaterne om at underrette Kommissionen om, hvilken national tilsynsmyndighed der vil være ansvarlig for at udføre opgaverne under forordningen.

Artikel 15 fastsætter, at de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordningen skal vedtages efter den udvalgsprocedure, der er omhandlet i artikel 13.

Artikel 16 fastsætter, at forordningen træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. .../...

om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De høje takster, der skal betales af brugerne af de offentlige mobiltelefonnet, når de benytter deres mobiltelefon under rejse i udlandet i Fællesskabet, er en kilde til bekymring hos de nationale tilsynsmyndigheder. De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe⁵ noterede på sit plenarmøde i maj 2005 (*bl.a.*), at detailtaksterne var meget høje, uden at der er en klar begrundelse herfor, at dette tilsyneladende var resultatet af en kombination af høje engrostakster, der opkræves af den udenlandske værtsnetoperatør, og også i mange tilfælde en høj detailavance, der opkræves af kundens egen netoperatør, at nedsættelser af engrostaksterne ofte ikke blev videregivet til detailkunden, og at der var en stærk sammenkædning af markederne i de forskellige medlemsstater.

² EUT C af , s. .

³ EUT C af , s. .

⁴ EUT C af , s. .

⁵ Se Kommissionens afgørelse 2002/627/EF af 29. juli 2002 om nedsættelse af De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 200 af 30.7.2002, s. 38), ændret ved Kommissionens afgørelse 2004/641/EF af 14. september 2004 (EUT L 293 af 16.9.2004, s. 30).

- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)⁷, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor¹⁰, som tilsammen udgør rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002, tog sigte på at skabe et indre marked for elektronisk kommunikation i Fællesskabet, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau gennem øget konkurrence.
- (3) Rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002 bygger på det princip, at der kun bør pålægges regulerende forhåndsforpligtelser, hvis der ikke er reel konkurrence, og fastsætter bestemmelser¹¹ om en proces med periodisk markedsanalyse og fornyet vurdering af forpligtelserne fra de nationale tilsynsmyndigheders side, som kan føre til pålæggelse af forhåndsforpligtelser over for operatører, som udpeges som havende en stærk markedsposition. De elementer, der indgår i denne proces, omfatter afgrænsning af relevante markeder i overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 11. februar 2003 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor¹² (i det følgende benævnt ”henstillingen”), analyse af de afgrænsede markeder i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer¹³, udpegelse af operatører med en stærk markedsposition og pålæggelse af forhåndsforpligtelser på de således udpegede operatører.
- (4) Henstillingen udpeger det nationale engrosmarked for internationale roamingtjenester på offentlige mobiltelefonnet¹⁴ som et relevant marked, der er underlagt forhåndsregulering. Det arbejde, der er blevet udført af de nationale tilsynsmyndigheder (både enkeltvis og inden for De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe) med at analysere de nationale engrosmarkeder for international roaming, har imidlertid vist, at det endnu ikke har været muligt for nogen national tilsynsmyndighed

⁶ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁷ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁸ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁹ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

¹⁰ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

¹¹ Se især artikel 14-16 i rammedirektivet, artikel 7 og 8 i adgangsdirektivet og artikel 16 og 17 i forsyningspligtdirektivet.

¹² Kommissionens henstilling C(2003) 497 af 11. februar 2003 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT L 114 af 8.5.2003, s. 45.).

¹³ Kommissionens retningslinjer for markedsanalyse og beregning af stærk markedsposition i henhold til EU-rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (2002/C 165/03) (EFT C 165 af 11.7.2002, s. 6).

¹⁴ Marked 17 i bilaget.

at gribe effektivt ind over for de høje engrostakster inden for international roaming på grund af vanskeligheden med at udpege virksomheder med en stærk markedsposition i lyset af de særlige forhold, der gør sig gældende inden for international roaming, bl.a. dens grænseoverskridende karakter.

- (5) Hvad angår på den anden side detaillevering af internationale roamingtjenester, udpeger henstillingen ikke noget detailmarked for international roaming som et relevant marked, hvilket (bl.a.) skyldes, at internationale roamingtjenester på detailniveau ikke købes uafhængigt, men kun udgør ét element i en bredere detailpakke, som kunderne køber af deres hjemmeudbydere.
- (6) Desuden er de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at beskytte og fremme interesserne hos mobiltelefonkunder, som normalt er bosiddende på deres område, ikke i stand til at kontrollere adfærden hos operatørerne i det besøgte net, som kunderne er afhængige af, når de benytter internationale roamingtjenester, og som befinder sig i andre medlemsstater. Denne begrænsning formindsker også effektiviteten i foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer på basis af deres restkompetence til at indføre forbrugerbeskyttelsesregler.
- (7) Som følge heraf er medlemsstaterne under pres for at træffe foranstaltninger for at gribe ind over for takstniveauet i international roaming, men ordningen med regulerende forhåndsindgriben fra de nationale tilsynsmyndigheders side i henhold til rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002 har ikke vist sig tilstrækkelig til at sætte myndighederne i stand til at gribe afgørende ind til forsvar for forbrugernes interesse på dette særlige område.
- (8) Endvidere opfordrede Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2005 om elektronisk kommunikation i EU, regulering og markeder, 2004¹⁵, Kommissionen til at tage nye initiativer for at nedbringe de høje takster i den grænseoverskridende mobiltelefontrafik, mens Det Europæiske Råd på sit møde den 23.-24. marts 2006 konkluderede, at en målrettet, effektiv og integreret informations- og kommunikationsteknologipolitik både på europæisk og nationalt plan er afgørende for at nå Lissabon-strategiens¹⁶ fornyede mål om økonomisk vækst og produktivitet, og noterede i denne sammenhæng, at det var af stor betydning for konkurrenceevnen at nedbringe roamingtaksterne.
- (9) Selv om rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002 baseret på de overvejelser, der var fremherskende dengang, indeholdt bestemmelser om afskaffelse af alle handelshindringer inden for det område, de harmoniserede, kan dette forhold ikke forhindre, at de harmoniserede regler tilpasses andre overvejelser, således at man finder det mest effektive middel til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at betingelserne for det indre markeds funktion forbedres.

15 EP-beslutning 2005/2052(INI).

16 Meddelelse til Det Europæiske Råds forårsmøde, ”Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave – Et nyt afsæt for Lissabon-strategien”, (KOM(2005) 24 af 2. februar 2005, og formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde, 22.-23. marts 2005.

- (10) Det er derfor nødvendigt at ændre rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002 for at muliggøre en fravigelse af gældende regler, nemlig at taksterne for udbud af tjenester bør fastsættes ved en forretningsaftale, hvis der ikke foreligger en stærk markedsposition, og dermed give plads for supplerende regulerende forpligtelser, som afspejler de særlige kendetegn ved internationale roamingtjenester.
- (11) Detail- og engrosroamingmarkederne har deres helt egne særlige kendetegn, som begrundet ekstraordinære foranstaltninger, som går videre end de ordninger, der ellers står til disposition under rammebestemmelserne fra 2002.
- (12) Der bør pålægges regulerende forpligtelser både på detail- og engrosniveau for at beskytte roamingkundernes interesser, idet erfaringen har vist, at nedsættelser af engrostaksterne for internationale roamingtjenester ikke altid afspejles i lavere detailtakster for roaming, fordi der mangler incitament til at gøre det. På den anden side kunne initiativer til at nedbringe niveauet i detailtaksterne uden at røre ved niveauet i de engrosomkostninger, der knytter sig til at levere tjenesterne, indebære risiko for at forstyrre det internationale roamingmarkeds funktion.
- (13) De resulterende forpligtelser bør træde i kraft snarest muligt, men samtidig give de berørte operatører en rimelig tidsfrist til at tilpasse deres takster og udbud af tjenester for at sikre, at de overholdes, og bør gælde direkte i alle medlemsstater.
- (14) En fælles ordning med betegnelsen ”den europæiske hjemmemarkedsmetode” bør benyttes til at sikre, at brugere af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for internationale roamingtaletelefonitjenester, når de foretager eller modtager taletelefoniopekald, hvorved der opnås et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiloperatørerne sikres. I lyset af de involverede tjenesters grænseoverskridende karakter er der behov for en fælles ordning, således at mobiloperatørerne benytter ét sæt sammenhængende regelrammer baseret på objektive kriterier.
- (15) Den mest effektive og proportionale ordning for regulering af takstniveauet for internationale roamingopkald i overensstemmelse med ovennævnte overvejelser består i at fastsætte maksimale minuttakster på fællesskabsplan på både detail- og engrosniveau.
- (16) Den fælles ordning bør sikre, at detailtakster for international roaming mere rimeligt afspejler de underliggende omkostninger, der er forbundet med at levere tjenesten, end det hidtil har været tilfældet, samtidig med at operatørerne tillades at konkurrere ved at differentiere deres udbud og tilpasse deres takststruktur til markedsforholdene og forbrugernes præferencer.

- (17) Den fælles ordning bør være enkel at gennemføre og overvåge for at lette den administrative byrde mest muligt både for de operatører, som berøres af de krav, den stiller, og for de nationale tilsynsmyndigheder, der har til opgave at overvåge og håndhæve den.
- (18) Maksimumstaksterne bør tage højde for de forskellige elementer, der indgår i et internationalt roamingopkald (herunder generalomkostninger, signalering, opkaldsoprindelse, transittjenester og terminering) og forskellene i de underliggende omkostninger, der er forbundet med at levere internationale roamingtjenester dels for opkald til en destination i et besøgt land, og dels for opkald tilbage til roamingkundens hjemland eller et tredjeland i Fællesskabet.
- (19) Maksimumstaksten for levering af et internationalt roamingopkald på engrosniveau bør være baseret på den gennemsnitlige mobiltermineringstakst pr. minut for operatører med en stærk markedsposition, idet disse termineringstakster i forvejen er underlagt tilsyn i overensstemmelse med rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002 og derfor bør fastsættes ved henvisning til princippet om omkostningsbaserede takster. I betragtning af de særlige kendetegn ved markedet for opkaldsterminering på individuelle offentlige mobiltelefonnet og den internationale roamings grænseoverskridende karakter frembyder de endvidere et stabilt grundlag for regulering, som er repræsentativt for omkostningsstrukturen i mobiltelefonnet i hele Fællesskabet. Den gennemsnitlige mobiltermineringstakst er et pålideligt benchmark for de centrale omkostningskomponenter på engrosniveau, og en maksimumsengrostakst baseret på et passende multiplum af denne gennemsnitlige mobiltermineringstakst bør derfor give sikkerhed for, at de reelle omkostninger i forbindelse med levering af regulerede roamingtjenester kan blive dækket ind.
- (20) Den maksimumstakst, der bør gælde på detailniveau, bør give roamingkunder sikkerhed for, at de ikke betaler en for høj takst, når de foretager et reguleret roamingopkald, samtidig med at hjemmeoperatøren får tilstrækkeligt råderum til at differentiere de produkter, de tilbyder kunderne.
- (21) Udbyderne af internationale roamingtjenester for opkald, der foretages under roaming i udlandet, og som er omfattet af denne forordning, bør gives en tidsfrist, inden for hvilken de ad frivillighedens vej bør tilpasse deres detailtakster til de maksimumsgrænser, der er fastsat i denne forordning. En tidsfrist på seks måneder er passende for at give markedsaktørerne mulighed for at foretage de fornødne tilpasninger.
- (22) Tilsvarende bør der gælde en maksimumsgrænse for de takster, som roamingkunder kan blive afkrævet for at modtage taletelefoniopkald under roaming i udlandet i Fællesskabet, således at det sikres, at disse takster i højere grad afspejler omkostningerne i forbindelse med at levere denne tjeneste, og således at kunderne får større vished for, hvor høje takster de påfører sig ved at svare på opkald på deres mobiltelefon i udlandet.

- (23) Denne forordning bør ikke berøre innovative udbud til kunderne, som er gunstigere end de maksimumsminuttakster, der er indeholdt i denne forordning.
- (24) Takstkravene i denne forordning bør finde anvendelse, uanset om roamingkunderne har en kontrakt om forudgående eller efterfølgende afregning med deres hjemmeudbyder, således at det sikres, at alle brugere af mobiltelefoni falder ind under dens bestemmelser.
- (25) Den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, der benyttes med henblik på denne forordning, bør være baseret på oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder og bør offentliggøres af Kommissionen med regelmæssige mellemrum. Operatører, der er underlagt forpligtelserne i denne forordning, bør gives en rimelig tidsfrist til at sikre, at deres takster holder sig inden for de maksimumstakster, der fastsættes ved denne offentliggørelse.
- (26) For at forbedre gennemsigtigheden i detailtaksterne for foretagelse og modtagelse af roamingopkald i Fællesskabet og hjælpe roamingkunder med at træffe afgørelse om brugen af deres mobiltelefon under rejse i udlandet bør udbyderne af mobiltelefonitjenester efter anmodning og gratis give deres roamingkunder mulighed for nemt at få oplyst de roamingtakster, der gælder for dem i den pågældende besøgte medlemsstat. Gennemsigtighed indebærer også, at udbyderne giver oplysning om roamingtaksterne, når der tegnes abonnement, og at de regelmæssigt og i tilfælde af større takstændringer giver deres kunder ajourførte oplysninger om roamingtaksterne.
- (27) De nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at udføre opgaver under rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002, bør tildeles de nødvendige beføjelser til at overvåge og håndhæve forpligtelserne i denne forordning inden for deres område. De bør også overvåge udviklingen i taksterne for tale- og datatjenester for mobiltelefonkunder, der roamer i Fællesskabet, navnlig hvad angår de særlige omkostninger, der er forbundet med roamingopkald i Fællesskabets mest perifere regioner, og nødvendigheden af at sikre, at disse omkostninger i tilstrækkelig grad kan dækkes ind på engrosmarkedet. De bør sikre, at der stilles opdaterede oplysninger om anvendelsen af denne forordning til disposition for mobiltelefonbrugerne.
- (28) Medlemsstaterne bør indføre en ordning med sanktioner, som bør finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning.
- (29) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁷.

¹⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (30) Eftersom målene for den påtænkte handling, nemlig at oprette en fælles ordning, der skal sikre, at brugerne af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for internationale roamingtjenester, når de foretager eller modtager mobiltelefonopkald, hvorved der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiltelefonoperatørerne sikres, ikke kan opfyldes af medlemsstaterne på en sikker, harmoniseret og passende måde og dermed bedre kan opfyldes på fællesskabsplan, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (31) Denne forordning bør tages op til revision senest to år efter ikrafttrædelsen for at sikre, at den fortsat er nødvendig og afpasset de gældende forhold på det elektroniske kommunikationsmarked på det pågældende tidspunkt -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning indføres en fælles ordning med betegnelsen ”den europæiske hjemmemarkedsmetode” til at sikre, at brugere af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for internationale roamingtjenester, når de foretager og modtager opkald, hvorved der opnås et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiloperatørerne sikres. Den fastsætter regler for de takster, som mobiloperatørerne må opkræve for levering af internationale roamingtjenester for taletelefoniopkald med oprindelse og terminering i Fællesskabet, og gælder både for takster, der opkræves mellem netoperatører på engrosniveau, og for takster, der opkræves af hjemmeudbyderen på detailniveau.
2. Denne forordning udgør en specifik foranstaltning, jf. artikel 1, stk. 5, i direktiv 2002/21/EF, som ændret ved denne forordning.

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i direktiv 2002/21/EF, artikel 2 i direktiv 2002/19/EF og artikel 2 i direktiv 2002/22/EF anvendelse.
2. Ud over definitionerne i stk. 1 forstås ved:
 - (a) ”hjemmeudbyder” det selskab, der leverer jordbaserede offentlige mobiltelefonnet på detailniveau til roamingkunden

- (b) ”hjemmenet” det jordbaserede offentlige mobiltelefonnet, der er beliggende i en medlemsstat og benyttes af hjemmeudbyderen til levering af jordbaserede offentlige mobiltelefon tjenester til roamingkunden
- (c) ”international roaming” en roamingkundes benyttelse af en mobiltelefon eller et andet apparat til at foretage eller modtage opkald, mens den pågældende befinder sig uden for den medlemsstat, hvori kundens hjemmenet er beliggende, ved brug af arrangementer mellem operatøren af hjemmenettet og operatøren af det besøgte net
- (d) ”reguleret roamingopkald” en roamingkundes mobiltaletelefoniopkald med oprindelse i et besøgt net og terminering i et offentligt mobiltelefonnet i Fællesskabet
- (e) ”roamingkunde” en kunde hos en udbyder af jordbaserede offentlige mobiltelefon tjenester ved hjælp af et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet beliggende i Fællesskabet, som benytter en mobiltelefon eller et andet apparat til at foretage eller modtage opkald på et besøgt net ved brug af arrangementer mellem operatøren af hjemmenettet og operatøren af det besøgte net
- (f) ”besøgt net” et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet beliggende i en anden medlemsstat end den, hvori hjemmenettet er beliggende, der giver en roamingkunde mulighed for at foretage eller modtage opkald ved brug af arrangementer med operatøren af hjemmenettet.

Artikel 3

Engrostatkter for foretagelse af regulerede roamingopkald

Den totale engrostatkst, som operatøren af et besøgt net må opkræve af operatøren af roamingkundes hjemmenet for levering af et reguleret roamingopkald, inklusive bl.a. opkaldsoprindelse, transittjenester og terminering, må ikke overstige den gældende minuttakst som fastsat i overensstemmelse med bilag I.

Artikel 4

Detailtakster for foretagelse af regulerede roamingopkald

Med forbehold af artikel 5 må den totale detailtakst, eksklusiv moms, som en hjemmeudbyder må opkræve af sin roamingkunde for levering af et reguleret roamingopkald, ikke overstige 130 % af den gældende maksimale engrostatkst for opkaldet som fastsat i overensstemmelse med bilag I. Takstgrænserne i denne artikel omfatter alle faste elementer i tilknytning til leveringen af regulerede roamingopkald som f.eks. opkaldsafgifter eller afgifter for tilvalgtjenester.

Artikel 5

Tidsfrist for anvendelse af de maksimale detailtakstgrænser for regulerede roamingopkald

Forpligtelserne i artikel 4 får virkning seks måneder efter denne forordning ikrafttræden.

Artikel 6

Detailtakster for modtagelse af opkald under roaming i Fællesskabet

Den totale detailtakst, eksklusive moms, som en hjemmeudbyder må opkræve af sin roamingkunde for denne kundes modtagelse af taletelefoniopkald under roaming på et besøgt net må ikke på minutbasis overstige 130 % af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, jf. artikel 10, stk. 3. Takstgrænserne i denne artikel omfatter alle faste elementer i tilknytning til leveringen af regulerede roamingopkald som f.eks. engangsafgifter eller afgifter for tilvalgstjenester.

Artikel 7

Gennemsigtighed i detailtakster

1. Hver hjemmeudbyder giver efter anmodning sin roamingkunde personaliserede takstoplysninger om de detailtakster, der gælder for denne kundes foretagelse og modtagelse af opkald i den besøgte medlemsstat.
2. Kunden kan vælge at fremsætte denne anmodning ved hjælp af et mobiltelefonopkald eller ved at sende en sms ("Short Message Service"), i begge tilfælde til et nummer, der er udpeget til dette formål at hjemmeudbyderen, og kan vælge at modtage oplysningerne under opkaldet eller pr. sms (i sidstnævnte tilfælde snarest muligt efter opkaldet).
3. Ovennævnte oplysningstjeneste skal ydes gratis, såvel fremsættelsen af anmodningen som modtagelsen af de oplysninger, der anmodes om.
4. De personaliserede takstoplysninger, der er omhandlet i denne artikel, er de gældende takster ifølge den pågældende roamingkundes takstordning for foretagelse og modtagelse af opkald på et hvilket som helst besøgt net i den medlemsstat, hvor kunden roamer.
5. Hjemmeudbyderne giver nye kunder fuld oplysning om gældende roamingtakster, når der tegnes abonnement. Hjemmeudbyderne giver også med regelmæssige mellemrum, og desuden hver gang der sker en betydelig takstændring, deres kunder ajourførte oplysninger om gældende roamingtakster.

Artikel 8

Tilsyn og håndhævelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger og fører tilsyn med overholdelsen af denne forordning på deres område.
2. De nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at kræve, at selskaber, der er underlagt forpligtelserne i denne forordning, afgiver alle oplysninger af relevans for gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning. Selskaberne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, og under overholdelse af de frister og i den detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed kræver. De af den nationale tilsynsmyndighed krævede oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaven kræver.
3. De nationale tilsynsmyndigheder kan på eget initiativ gribe ind for at sikre overholdelsen af denne forordning.
4. Konstaterer en national tilsynsmyndighed, at der er forekommet en overtrædelse af forpligtelserne i denne forordning, har den beføjelse til at kræve, at overtrædelsen øjeblikkeligt ophører.
5. De nationale tilsynsmyndigheder skal offentliggøre ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne forordning på en sådan måde, at interesserede parter har nem adgang til oplysningerne.
6. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger udviklingen i engros- og detailtaksterne for levering af tale- og datakommunikationstjenester til roamingkunder, inklusive sms("Short Message Service")- og mms("Multimedia Message Service")-tjenester, navnlig i Fællesskabets mest perifere regioner, og underretter efter anmodning Kommissionen om resultatet af denne overvågning.
7. Tvister mellem selskaber, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, bilægges efter de nationale tvistbilæggelsesprocedurer, der er indført i overensstemmelse med artikel 20 og 21 i direktiv 2002/21/EF.
8. De udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer, der er etableret i overensstemmelse med artikel 34 i direktiv 2002/22/EF, kan også benyttes til bilægelse af uløste tvister, der involverer kunder og (hvis dette gælder ifølge national ret) andre slutbrugere, vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 9

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes karakter og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse sanktionsbestemmelser senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den omgående om enhver ændring af dem.

Artikel 10

Gennemsnitlig mobiltermineringstakst

1. Den gennemsnitlige mobiltermineringstakst fastsættes i overensstemmelse med de kriterier og den metode, der er fastsat i bilag II, og på grundlag af oplysninger indberettet af de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med stk. 2 og 4.
2. Hver national tilsynsmyndighed indberetter efter anmodning fra Kommissionen og under overholdelse af de tidsfrister, der er fastsat af denne i anmodningen, de i bilag II anførte oplysninger til Kommissionen.
3. Kommissionen offentliggør regelmæssigt i *Den Europæiske Unions Tidende* den gennemsnitlige mobiltermineringstakst som fastsat i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 4.
4. Til den første offentliggørelse af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst efter denne forordnings ikrafttræden kan Kommissionen benytte de seneste oplysninger i overensstemmelse med bilag II, som er blevet indsamlet i medfør af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF med henblik på udførelse af dens opgave med at overvåge gennemførelsen af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002.
5. Selskaber, der er underlagt kravene i denne forordning, sikrer, at takstændringer, som er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 3, 4 og 6, træder i kraft senest to måneder efter hver offentliggørelse i henhold til de foregående stykker i denne artikel.
6. Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse bilag II til den tekniske udvikling eller markedsudviklingen, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 13, stk. 3.

Artikel 11

Ændring af direktiv 2002/21/EF

I artikel 1 i direktiv 2002/21/EF indsættes følgende som stk. 5:

- “5. Dette direktiv og særdirektiverne berører ikke specifikke foranstaltninger, som måtte blive vedtaget til regulering af de internationale roamingtakster for mobiltaletelefoniopkald.”

Artikel 12

Revisionsprocedure

Kommissionen tager denne forordnings funktionsmåde op til revision og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest to år efter ikrafttrædelsesdatoen. Rapporten skal omfatte Kommissionens ræsonnement vedrørende det fortsatte behov for forordningen eller muligheden for at ophæve den i lyset af markeds- og konkurrenceudviklingen. Kommissionen kan med henblik herpå anmode medlemsstaterne og de nationale tilsynsmyndigheder om oplysninger, som fremsendes hurtigst muligt.

Artikel 13

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det ved artikel 22 i direktiv 2002/21/EF nedsatte Kommunikationsudvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 14

Underretningskrav

Medlemsstaterne underretter senest to måneder efter denne forordnings ikrafttræden Kommissionen om navnet på den nationale tilsynsmyndighed, som vil være ansvarlig for at udføre opgaverne under denne forordning.

Artikel 15

Gennemførelse

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Engrostakster for foretagelse af regulerede roamingopkald, jf. artikel 3

Den totale engrostakst, som operatøren af et besøgt net må opkræve af operatøren af roamingkundens hjemmenet for foretagelse af et reguleret roamingopkald med oprindelse på det besøgte net, må ikke overstige et beløb pr. minut, der er lig med den gennemsnitlige mobiltermineringstakst offentliggjort i henhold til artikel 10, stk. 3, multipliceret:

- a) med en faktor på to, når der er tale om et reguleret roamingopkald til et nummer, der er tildelt et offentligt mobiltelefonnet i den medlemsstat, hvori det besøgte net er beliggende, eller
- b) med en faktor på tre, når der er tale om et reguleret roamingopkald til et nummer, der er tildelt et offentligt mobiltelefonnet i en anden medlemsstat end den, hvori det besøgte net er beliggende.

Takstgrænserne i dette bilag omfatter alle faste elementer som f.eks. opkaldsafgifter.

BILAG II

Metode for fastsættelse af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, jf. artikel 9

- 1) Med henblik på dette bilag forstås ved:
 - a) ”nationalt vægtet gennemsnitlig mobiltermineringstakst” gennemsnittet af mobiltermineringstaksterne pr. operatør med stærk markedsposition vægtet på basis af antallet af aktive abonnenter pr. operatør med stærk markedsposition
 - b) ”mobiltermineringstakst pr. operatør med stærk markedsposition” den gennemsnitlige minuttakst (inklusive opkaldsafgifter) baseret på et treminutters opkald i spidsbelastningsperioder, eksklusiv moms og i den pågældende medlemsstats nationale valuta, for terminering af taletelefoniopkald i operatørens mobiltelefonnet anvendt på hver enkelt operatør med stærk markedsposition som fastsat efter en metode, der er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed
 - c) ”operatør med stærk markedsposition” en operatør af jordbaserede offentlige mobiltelefonnet, som er blevet udpeget som havende en stærk markedsposition i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF på et marked for terminering af opkald på sådanne net i den pågældende medlemsstat
 - d) ”aktive abonnenter pr. operatør med stærk markedsposition” summen af aktive abonnenter hos hver operatør med stærk markedsposition og aktive abonnenter hos enhver anden mobiltelefonudbyder, som benytter det net, der tilrådighedsstilles af operatøren med stærk markedsposition, til terminering af taletelefoniopkald til sine kunder
 - e) ”aktive abonnenter” aktive mobiltelefonabonnenter (både med forudgående og efterfølgende afregning) som fastsat efter en metode, der er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed.
- 2) Den gennemsnitlige mobiltermineringstakst offentliggjort i henhold til artikel 10, stk. 3, er gennemsnittet af de nationalt vægtede gennemsnitlige mobiltermineringstakster vægtet på basis af det samlede antal aktive abonnenter i hver medlemsstat. Den beregnes ved brug af oplysningerne i stk. 3 nedenfor, som er blevet indberettet til Kommissionen af de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med en anmodning i henhold til artikel 10, stk. 2 eller 4.
- 3) De oplysninger, der skal indberettes til Kommissionen af de nationale tilsynsmyndigheder, er:
 - a) den nationalt vægtede gennemsnitlige mobiltermineringstakst og
 - b) summen af alle aktive abonnenter pr. operatør med stærk markedsposition i deres medlemsstat

i hvert enkelt tilfælde pr. den dato, Kommissionen har angivet til dette formål i sin anmodning.

- 4) For medlemsstater, der har en anden valuta end euroen, omregner Kommissionen de indberettede nationalt vægtede gennemsnitlige mobiltermineringstakster til euro ved brug af den omregningskurs, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* for den dato, der er angivet af Kommissionen under stk. 3 ovenfor.